

[Forsvarsministeren.]

andres ærinde, så tror jeg aldrig det ærede medlem behøver at være bange for at gå galt i byen. Andet kan jeg ikke sige til det ærede medlems beroligelse.

Iøvrigt forekom det mig at være en mærkelig argumentation, der kom fra det ærede medlem hr. Alfred Jensen. På den ene side kritiserede han det forsvar, vi byggede op, kritiserede de mål, jeg havde opstillet for et forsvar i Danmark, og mente åbenbart, at det var for lille til at kunne opfylde sit formål; på den anden side sagde han, at dette efter hans mening altfor lille forsvar alligevel rummede en formidabel trusel for Danmark og var ved at trække krigen ned over os. Det er ikke let for mig at få det til at rime sammen; jeg synes, der her mangler en del i logikken.

Til slut vil jeg til det ærede medlem blot gøre een bemærkning til. Han omtalte personelloven og mente, at når vi i bemærkningerne og andre steder har talt om, at den nye personelordning var bygget på det princip, at man i størst mulig udstrækning skulle have de uddannede befalingsmænd ud i geledet, var det en slags degradation. Jeg har sjældent hørt mage til vās! Grundprincippet i de betragtninger, som i hvert fald flertallet har gjort gældende ved behandlingen af hele personelproblemet, er dette, at vi får både specialofficerer og andre officerer og i det hele taget befalingsmænd, som man ofrer en dyr uddannelse på, og så vil man meget naturligt have, at disse mennesker bliver anvendt på de områder, hvortil de er uddannede. Det er det grundlæggende princip, det er den tankegang, der går gennem hele flertallets opfattelse, netop ud fra de erfaringer, vi har gjort, at det er, ikke mindst i en personelfattig tid, irrationelt med store bekostninger at uddanne befalingsmandspersonel og derefter lade dets arbejdskraft opluge af et arbejde, som på mange områder i hvert fald kan udføres lige så godt af civile, i stedet for at anvende befalingsmændene til det, hvortil man har bekostet den ret store uddannelse af dem.

Jeg takker endnu en gang for den tilslutning, forslagene har fået, og håber på, at de i løbet af en rimelig tid kan føres igennem det høje folketing.

Rasmus Hansen: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen. Jeg har i mit indlæg tidligere på dagen fremhævet den selvfølge, at i en militær kamp med en stormagt kan et isoleret Dan-

mark ikke sejre. Jeg har samtidig fremhævet den kendsgerning, at Danmark er ikke mere et isoleret land; det er tilsluttet det fælles-europæiske Atlantpagtsforsvar, og det har tilsagn om hurtig hjælp, hvis det angribes.

Den radikale ordfører talte om, at Danmark ikke kan forsvares i blot nogle timer, hvis det angribes, og henviste til, at det radikale venstre havde en militær sagkundskabs ord for, at således forholder det sig. Jeg er i den anledning lige så nysgerrig som den højtærede forsvarsminister. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem hr. Johs. Christiansen: Tager denne påstand også sigte på den situation, som er skabt efter oprettelsen af det fælleseuropæiske Atlantpagtsforsvar og efter tilsagnet om hurtig hjælp, dersom Danmark måtte blive angrebet? Hvis det er tilfældet, vil jeg gerne anmode det ærede medlem om at oplyse os om, hvad det er for en militær sagkundskab, det ærede medlem påberåbte sig, således at vi kan få klarhed over, om det drejer sig om en sagkundskab, hvis vurdering har vægt.

Det radikale venstres ordfører gjorde sig iøvrigt i sin tale til talsmand for at få de militære etablissementer flyttet væk fra hovedstaden. Det er et spørgsmål, som fortjener interesse, og jeg har i sin tid som forsvarsminister i høj grad beskæftiget mig med det; men det er jo desværre en meget kostbar foranstaltning. Af de oplysninger, som den højtærede forsvarsminister har meddelt tinget, fremgår det, at en flytning af visse militære etablissementer vil koste flere hundrede millioner kroner. Desværre er den højtærede forsvarsministers beregning ikke fuldstændig, for såvidt jeg kan se, har han i beregningen ikke medtaget de militære kaserneanlæg i hovedstaden. Hvis de regnes med, vil jeg tro, at vi kommer op på et beløb, som i hvert fald udgør 1 milliard, antagelig et endnu højere beløb. Men jeg vil på den givne anledning henstille til den højtærede forsvarsminister, at vi i forsvarsministeriet får foretaget en fuldstændig beregning over, hvad det vil koste at flytte samtlige militære etablissementer væk fra København.

Da det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, nu har rejst spørgsmålet om en flytning af de militære etablissementer fra hovedstaden, vil jeg på den foranledning, der således er givet, gerne spørge: Er det radikale venstre villigt til at bevilge de penge, som flytningen af de militære etablissementer vil koste? Er det villigt til, hvis omkostningen bliver 1 milliard, at bevilge dette beløb på een gang, eller kan det tænke sig at bevilge beløbet i